

פרק ראשון ראי שנים ארבעה ראש השנה

עין משפט
נור מצוה

דברים ב' כהן
6. אם עליה קרכנו
הברך ובר המים יקרכו
אל פחח אלה מועד
תקיעת קממה קמי מעת דקמת
ירקיב אותו לרגע לפני
וירקיא ג' י

רְבָנָנוּ חָנָנָאַל
וְאַמְרֵי מָהָרָן נְדוּרָה שָׁהָא
בְּשֶׁר וּבְרֹהָגָה, מִדְבָּר עֲזָיאָר
נְפָקָא, דְּתַמְיָאָן בֶּן עֲזָיאָר
וְאַמְרֵי מְבָשֵׂר בָּאָס אַמְּתָיָה
בְּיָמָיו, יְאַלְמָלָה כָּלְשָׁמְרָה
בְּיָמָיו הַשְּׁלִישִׁי לְאַרְצָה,
וְבְכָרְבָּה כְּבָרְבָּה אַחֲרָה.
וְאַוְתָּה בְּאַרְצָה, כְּלָמָדָה
הַהְמִגְלָא הַאֲבָאָלָה, רַבְּצָה,
דְּרִיךְ הַמְּקַרְבָּה (ה) בְּכָאן
פְּרִישָׁה בְּאַרְצָה, בָּאַלְמָלָה
בְּכָל מְקוֹם הַמְּקַרְבָּה שָׁהָא
הַוּבָחָה הָאַחֲרִיבָה וְלֹא
הַוּבָחָה. וּפְקָרְבָּן לְאַתְּה
חַטָּאת, אָמָר אַמְּתָיָה
חַטָּאת, וְאָלָא בְּאַשְׁתָּךְ חַטָּאת
פְּרִישָׁה בְּגַעַן בְּלֹא אַחֲרָה
אַין שָׁוֹל שְׁלָמָה. כְּלָמָדָה
תְּרִידָה וְאַבְּשָׁרְבָּה שְׁמָרָה
וְעַשְ׀תָּה כָּלָה. אַמְּרָד מָר
מְגַזְזָה שְׁפָתָךְ שְׁבָרוֹת
מְצֻחָה עֲשָׂה, הַלְּה וְהַלְּה
כְּבָר אַיְקָנוּ מְבוֹאָת מְהָה
וְהַאֲמָתָה שְׁמָה. שְׁמָרָה
מְצֻחָה אַתְּשָׁה כְּדִיקָא מְאָה
לְלָל מְקוֹם שְׁעָרָה הַשְּׁמָרָה
פָּן וְאָלָא אַלְמָלָה
תְּעַשְׁתָּה לְלָה, הַאֲבָרְדָה
רַבְּרָה, לְאַבְּרָהָלְבָה
תְּכַלְמָלָה וְלֹלִי יְמָן דְּלָמָר כְּקָוְמָן
תְּכַלְמָלָה וְלֹלִי אַוְתָּה אַכְּלָה סְקִינָה קְמָמָה
וְעַנְעָנָה תְּלַמְּדָמָנָה טִיחָה צְפָ'קָד כְּלִימָות (ה' ב').
וְלֹא אַוְתָּה עַסָּה נְמִי כּוֹפִין דְּלָמָר כְּפָרָק
וְלֹא אַוְתָּה דְּלָקְחוּ דְעַמְלָה לְלָזָן כּוֹמִין כְּלֹן
וְלֹא אַוְתָּה מִיְּנִי עֲלוֹת וְתַלְמִיס מִמְּסָכָנִי
מִלְּחוֹת וְלֹא כְּמִתְּחִמָּת נְמִי יְיָלָן לְלָעוֹלָם
מִמְּסָכָנִי לְקָנִיטָה וְלֹא כְּמִי מִמְּסָכָנִי וְלֹא
וְלֹא כְּמִתְּחִמָּת וְלֹא צְפָ'קָד כְּזָבְדָס (ה' ג').
וְלֹא צְפָ'קָד עַד סְמָולִין נָזָר
סְקִינָה מְעַשָּׂה וְמִלְּגָן מְעַשָּׂה וְמִעַשָּׂה
גַּלְגָּל הַמְּלָר וְלֹא הַפְּרִיט וְקָרְלָה כְּבָנִי
כְּרִי פְּרִיעָרָה כְּרִי נְלִיכָּה מְוֹקָמָה
סְסָס וְעַיְזָוִי נְלִיכָּה דְקָלִי נְלִיכָּה כָּמוֹ
הַפְּרִילִיךְ נְלִיכָּה כָּה וְזָה הַפְּרִיכָּל מְזָה
פְּרִילִיךְ וְזָה נְלִיכָּה פְּרִילְוקָה סִיחָה דְלָמָר
תְּמִתָּה כָּה מְלִתִּי הַפְּרִיְּנָה נְלִיכָּה כָּגָן דְלָמָר
זְכָרְלָה זָו דְּנִין נְלִיכָּה בְּזָהוּמָה דְּלִינוּחָה חַפְּצָן
זְכָרְלָה כָּה קְלִי רְוָהָה בְּגָלְלָה מִיחִימָץ כְּזָהוּמָה
זְכָרְלָה כָּה מִמְּתָמָה עַל מָסְכָמָה גְּמָלוּסָה:

מדבן עוזי נפקא. צקונין מוסס מס' ג' **צמלהת כלניות**¹ מני לא נגי פיגול נג' לילסה סמקרלי יותרנו גם ימץב: מולא אפסיד וモות עזקה. דמםקמן הכל הימל קרלה גווגן טפמץ קיס: פטמור וו מותה ג' עזקה. צלן מלחה דכל' צצמעטען וכ' ק' סאליה סמס צצבען ח' ג' היליען כל' מוקס אנטומל רקסמר פן ואן קו² (מענות ג' דט):

מדבן עוזי נפקא דתניא³ בן עזאי אומר:
 ואיתו מה ת' ל' לפ' שנא⁴ לא תאהר לשלמו
 שומע אני אף מאחר נדרו בבל ריצה ת' ל'
 ואיתו אותו ת' ל' לא ריצה ז' אין מאחר נדרו בלא
 ריצה אלא בר חטא ולא באשתך חטא סד' א'
 הוואיל וא' ר' יוחנן וא' תימא ר' אליעזר⁵ אין
 אשתו של אדם מודה א' ב' מבקשין ממונו
 ממון ואין לו שנאמר⁶ אם אין לך שלם למה
 יKirח משכבר מתחתקך אימא בהאי ען דבל
 התאהר נמי אשתו מודה קמ' ל' ר' מוציא
 שפתיך וו מצות עשה השמור וו מצות לא
 העשה וועשית אזהרה לב' ד' שיעשור כאשר
 נדרות וה נדר לה' אלהיך אלו חטאות ואשותות
 עלות ושלמים נדבה כמשמעו אשר דברת
 אלו קדשי בדק הבית בפ' ז' זדרקה אמר
 מר מוצאי שפתיך וו מצות עשה למה לי
 צביראת יי' ר' ברברה יי' ברה' גבשוייר

ו מוצות לא תעשה למה לי מלא תאהר לשלמו נפקא ועשית אורה לב' ד
שייעזר למה לי מיקריב אותו נפקא דתנייא^ט. קיריב אותו מלמד שופין אותו
ככל בועל כrhoו ת"ל לרצינו הא כיitz כפין אותו עד שיאמר רוצה אני יחד
דר אמר לא אפריש וחוד אקריב וצרכא לא אקריב דאי אשמעין אמר ולא
אפריש ממש דלא קיימה לדיבוריה אבל אפריש ולא אקריב אימא^{טט} כל היכא
ראיתיה כי נוא דרhomme איה צרכא ואיל אשמעין אפריש ולא אקריב דקא
משחו ליה גביה אבל אמר ולא אפריש אימא לא כלום הווא צרכא ומוי
מצית אמרת דאמר ולא אפריש והא נדבה כתיבא ותנן^{טטט} אי והוא נדר האומר
הרי עלי עליה ואי וזה נדבה האומר הרי זו עליה ומה בין נדר לנדבה נדר
מת או נגנב חיב באחריותו נדבה מתה או נגנבה אינו חיב באחריותה אמר
רבא משכחת לה כנון זיאמר הרוי עלי עליה על מנת שאיני חיב באחריותה
ובפרק זו זדקחה מיחיב עליה להאלתר מ"ט דהא קיימי עניים
פשיטמא מהו דתמייא כיון דבעניינא דקרנות כתיבא עד דעברי עליה נ' גלים
בקברנות קמ"ל התם הווא דחלנו רוחמנא ברגולים אבל הכא לא דרא שיחוי
ענינים אמר רבא^{טטטט} שעבר עליו גל אחד עובר בעשה מיתני^{טטטט} העיד
הוושע ור' פפיים עעל ולד שלמים שיקרב שלמים אמר ר' פפיים אני מעיד
שהיתה לנו פרה של זבח שלמים ואכלנווה בפסח ואכלנו ולדה שלמים בחג
בשלמא בפסח לא אקרובהaimור דמחוסר ומן הווא אלא ולדה בעצרת
חיבי משה לה ועברי עליה בעשה אמר רב זבד משמיה דרבא^{טטטט} כגן
שהיה

מסורת הש"ס

(ה) הגהות הב' ח
לט. ספקן קומן בטלון
דונין לה ר' יע: (ב) בא"ז
אוליך מלוק. נ"ג ועי'
צמ"ס. כרך סוף מילון
מנומר צמלוק: (ד) ד"ה
מד כי סוף של מונח היר
על נדר ר' יי' גאל' ונתיב
סוח פ"ה: (ה) בא"ז
לטמיינר פולמיינר אלמא
דמסכתה לה:

גִּלְיוֹן הַשָּׁמֶן

מלה מי קמפני